

Tato práce je zaměřena na nynější situaci církevní příslušnosti v České republice. Nejdříve vymezuje pojem církve v biblickém kontextu, následně vede k sociologicko-historickému zkoumání českého církevního příslušnictví a sebepojetí církví. Jejím cílem je vymezit pojem církve také pomocí sebepojetí, menšinovosti a nynějšího stavu pěti vybraných českých církví: Římskokatolické církve, Pravoslavné církve, Českobratrské církve evangelické, Církve československé husitské a Církve bratrské. Každá z těchto církví má poněkud jiný charakter, na kterém lze dobře pozorovat jednotlivé vlastnosti i projevy církve, od nichž se odvíjí to, jestli počet členů církve roste, nebo klesá. U těchto církví práce zkoumá také jejich sebevymezení jednak vůči ostatním církvím, jednak vůči jiným náboženstvím a jednak vůči nevěřícím. Klade si otázku: Kdo ještě patří do církve, a kdo už ne? Práce také v neposlední řadě zkoumá otázku „české ateističnosti“, která je s menšinovostí velmi úzce spojena, a hledá pro ni sociologická, historická a eklesiologická odůvodnění.